

LA POSICIÓN

Jo sōc el cap.

Hi havia una vegada, fa milions i milions d'anys
que existia una petita estrella molt mandona.

La petita estrella anava creixent massa ràpid i
era molt més mandona, tant que hi havia
guanyat un premi de ben mandament.

Quan es va fer adulta hi havia planetes i
es va formar el sistema espacial.

La estrella ja adulta es va unir al sistema
donde aquell dia només era el sistema
Solar...

Els planetes es barrejaven pel sol,
tots volien estar aprop del sol i
ningú lluny d'ell.

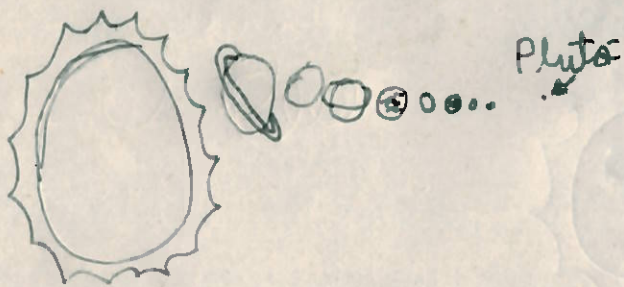

El sol havia tingut una gran idea, gràcies a que mandava molt be, llavors es va fer el cap del sistema solar.

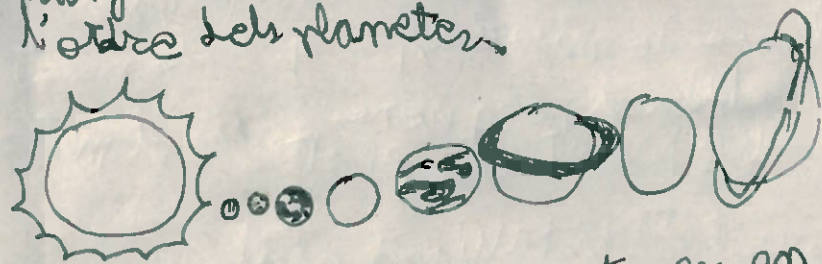
Havia un planeta anomenat "Plutó" i a ell el feien bullying, el deien que era ran l'heig.

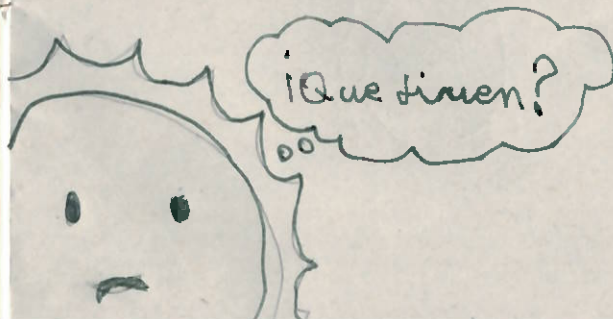
Plutó se sentia malament per ser l'últim de totes les posicions i es va sortir del sistema solar, mercuri, en canvi no li importava ser el primer o l'últim.

Els altres planetes com ara, la terra o venus encara segueixen disgustats perquè estan lluny del sol, llavors el sol havia canviat l'ordre dels planetes.

El Sol havia dit que estaven en aquell ordre perquè alguns dels planetes petits no estan d'acord amb les seves posicions inicials.

El sol ecstant aquell disquet va realitzar
una reunió entre tots. Hi hanien fet
via-botacio la majoria, perquè el nete
l'atiquin ebdenoid perquero, massi el mateix
que havia parat amb Pluto.

LLavors tots hi hanien botat...
I la reunió va quedar igual...

Fi

Bibliotecas de UF
La Florida

31

Mates Molina